

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De eo q[uod] dixit, nec desiste[n]t à cogitat[ion]ibus suis donec eas
op[er]e co[m]pleuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

Admirādagy minans filios Adam. ¶ Descendit autem (inquies) dominus, ut uideret ciuitatem & tur
gancū iugbia rim, quam ædificabant filij Adam. Deniq; huiusmodi locutio admirationi esse uult, quod
filij adhuc tantam spirabant audaciam, iam ferentes paternæ superbæ pœnam, quia profe
cto magis mirum est, superbæ post pœnam uel in pœna, quàm ante pœnam. Aulum igitur
illorum libet admirari uerbis quoq; ethnici, scilicet poetæ insignis, qui pœnas infernæ
les describere gestiens, dicit:

Verg. 6. libro Hic genus antiquum terræ, tyrannia pubes,
Aeneidos Fulmine deiecti, fando uoluuntur in imo.
Hic & aloidas geminos immania uidi
Corpora, qui manibus magnum rescindere cœlum,
Aggressi, superisq; Iouem detrudere regnis.

¶ Sed nunquid hoc deum tenuisse putabimus, & iccirco dixisse, cœperuntq; hoc face
re, nec desissent à cogitationibus suis donec eas opere compleant? Deniq; & si hodieq;
uiuere, & ædificare non cessassent aut cessarent. Nunquid uel usque ad medium alti
tudinis cœli siue firmamenti peruenissent? Minime. Sed esto. Peruenierint siue peruenire
potuerint usque ad illam firmamenti celsitudinem, quam dicunt Aplanen. Quid ibi noce
re possent inuisibili maiestati, etiam non deturbati aut fulminati? Ergo præcauisse quidem
deum aliquid, non sit dubium, quoniam sic superius scriptum est, & præcauens in futurum
ueruntamen non præcauisse manus eorum, immo præcauisse linguas eorum. In quo? Si
mus attenti, quia non minimam intelligentiam locus iste quærit, dicente deo, nec desissent
à cogitationibus suis, donec eas opere compleant, qui & non manus eorum præcidit, sed
linguas eorū confudit. Dicamus ergo, qualem præcauit ædificationē superborū, quia ue
raciter dictum est superius, & præcauens in futurum.

¶ Be eo quod dixit, nec desissent a cogitationibus suis donec eas opere com
pleant, qualiter eas opere compleuerint. Ca. XIX.

Hiere. 48.
Job. 41
z. Thess. 2
z. Cor. 10

Gene. 11

Hæretici tur
rim Babel ex
truunt
Psal. 72.

Cur diuise sūt
linguæ

Can. 4

Trinitatis the
sauri uarie ab
scōditus i scri
pturis ueterū
Exo. 34.
z. Cor. 3

Scripturas ueritatis cōditurus erat propter homines humiles spiritus sanctus
quas nunc legimus, & in illis recondere proposuerat thesaurum, quem nunc
usq; & inuenimus, & inuenire cupimus, thesaurum nominis sui, thesaurum
sacramentorum Christi filij dei. ¶ Nouerat enim altitudinem sarana: regnā
tis super omnes filios superbæ. Et illius turris ædificationem uana & men
daxis eorum scientiæ siue loquacitatis, extollentis se aduersus ueritatem dei, prospiciebat
esse imaginem. Dixit ergo: Cœperuntq; hoc facere, nec desissent à cogitationibus suis,
donec eas opere compleant. Quibus à cogitationibus suis non desisterent? Vtiq; quas uo
cibus istis enunciat, faciamus nobis ciuitatem & turrim, cuius culmen pertingat usq; ad cœ
lum. Nonne ita fecerunt? Deniq; mox ut sanctæ scripturæ illis peruulgatæ sunt, contra
riæ scientiæ turrim usq; ad blasphemandum creatorem erexerunt. Hinc est illud: Cogita
uerunt & locuti sunt nequitiam, iniquitatem in excelsis locuti sunt. Posuerunt in cœlum
os suum, & lingua eorum transiit in terra, id est cum essent terreni, transiit lingua eorum
blasphemando omnia terrena usq; ad ipsum deum. Quippe qui non solum de terrenis male
locuti sunt, sed etiam de creatore eorū. ¶ Dico ergo. Si postquam diuisa sunt uel confusa
sunt labia insurgentium, & dissipatæ sunt cogitationes eorū, tanta fecerunt, tanta dixerunt,
ut uix subsistere aut resistere posset illa, cui dicitur in canticis: Sicut turris David collū tuū,
quæ ædificata ē cū propugnaculis, mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortūū. Quid
fecissent, qd dixissent, si nunq; confusæ linguæ, nunq; diuisa fuissent labia eorū? Bene igitur
& provide, dū tēpus immineret, ut scriberentur scripturæ ueritatis, scripturæ legis & pro
phetarum, in quibus est thesaurus ueritatis, facta est diuisio illa linguarū siue gentium, ut in
una tantum lingua siue gente thesaurus iste usq; ad tempus posset abscondi. ¶ Nunquid
uero uel istud sufficere potuit? Non utique, nisi in eadem una lingua gentis Hebrææ sub
figuris & ænigmatibus, in parabolis & allegorijs, peracta fuisset subtilitas absconsonis.
Neque enim uel ipsi portare potuissent, quibus credita sunt eloquia dei, sicut significat
rum est in eo, quod fugerunt uel timuerunt prope accedere filij Israhel, uidentes clarita
tem uultus Moysi.

Deplaga